

θέτους ἀκτῖνας τοῦ Ἡλίου, ἐνεκα ὁμῶς τοῦ καταπληκτικοῦ ὕψους του εἶναι ἀεννάως χιονοσκεπής.

Ὑπὸ τῆς ἐπηρείας τέλος τῆς ἐσωτερικῆς θερμότητος ἐσχηματίσθησαν καὶ αἱ μεταλλικαὶ φλέβες, ἐξ ὧν ἐξορύσσονται τὰ διάφορα μέταλλα. Τὰ μέταλλα ταῦτα ὄντα ἐν γένει βαρύτερα, κατεῖχον κατὰ συνέπειαν τὰ μυχαίτατα βάθη τῆς σφαίρας, ὅθεν ἀργώτερον ἀνῆλθον εἰς τὰ πλησιέστερα ἡμῶν στρώματα διὰ τῶν ραγάδων τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς. Τοιοῦτον πρόχειρον φαινόμενον παρατηρεῖται εἰς τὴν χερσόνησον Cornouailles τῆς Ἀγγλίας, ὅπου ἀπὸ πολλῶν αἰώνων καὶ μέχρι σήμερον ἐξορύσσεται κασσίτερος καὶ χαλκός.

Οὕτω διὰ τῶν ἄνω συντόμων ἀποδείξεων ἀρκούντως διετρανώθη, ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ γῆ κέκτηται ἐν ἑαυτῇ ἄπειρον θερμότητα ἰδίαν, ἥτις τοσοῦτον θαυμασίως καὶ ἀποτελεσματικῶς συνετέλεσεν εἰς τὴν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου διάπλασιν, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ ἡμῶν αὐτῶν τὴν ὑπαρξιν.

Κ. Α. ΙΣΗΓΟΝΗΣ.

ΚΙΝΕΖΩΝ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΙ.

Τὸ Οὐράνιον Κράτος μαστίζεται ἐπὶ τέσσαρας ἤδη μῆνας ὑπὸ δεινῆς λειψυδρίας, ἥτις ἤθελεν ἐξ ὀλοκλήρου καταστρέψει τὰ δύο αὐτοῦ κυριώτερα προϊόντα, βάμβακα καὶ ὀρύζιον, ἂν ὕετοί ἐσχάτως καταπεσόντες δὲν ἐσμίκρυνον τῆς βλάβης τὸν κύκλον. Ἐπὶ τρεῖς ἐντοσούτω ὅλους μῆνας καὶ ἐπέκεινα οὐδ' εἰς σταλαγμός ἐδρόσισε τὴν γῆν, αἱ δὲ δύο πλουσιώτεραι μεσημβριναὶ τοῦ κράτους ἐπαρχίαι, Κιάγγ—Σοῦ καὶ Κέκλαγγ, διέτρεχον καταστροφῆς σχεδὸν κίνδυνον. Πανταχοῦ, καὶ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ἐν τοῖς χωρίοις, ὁ λαὸς καὶ οἱ Μανδαρίνοι νυχθημερόν καθικέτευον τὸν Θεὸν ὅπως βρέξῃ, εἰς πολλὰς σωματικὰς στερήσεις ὑποβαλλόμενοι ἰδίως δὲν ἔτρωγον κρέας, μήτε καρυκευμένον τι φαγητόν. Ἄλλοι δὲ πάλιν, ἐν ὑπαίθρῳ τὴν νύκτα κατακλινόμενοι, ὠρκίσθησαν νὰ μὴν ἐπανίδωσι τοὺς οἴκους αὐτῶν, πρὶν ὁ Ποσειδὼν ἐπακούσῃ τῆς δεήσεώς των. Ἐπὶ τέλους τινὲς ἐξ αὐτῶν ἔρριπτον τίγρεως ὅστουν εἰς τοῦ Δράκοντος τὸν λάρυγγα, ὥπως τὸν ἐξαγριώσωσι καὶ προκαλέσωσι πόλεμον αὐτοῦ μετὰ τὰς καταιγίδας.

Ἐν δὲ τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Σουχόρης, οἱ βόνζοι (ἱερεῖς) καὶ οἱ μανδαρίνοι ἔφερον τὴν εἰκόνα Θεᾶς, μεγάλην ἐπὶ τῶν στοιχείων ἐχούσης ἐπιρροήν, καὶ εἰς βαθμίδα ἀνωτέραν ἀπὸ τὴν τοῦ Δράκοντος κατατασσομένης. Ὀνομάζεται Πέχ-Λοῦγγ-Νιάγγ-Μιάγγ, καὶ ὑπάρχει ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς ναὸς εἰς εἴκοσι λευγῶν ἀπόστασιν. Ἡ ἱστορία αὐτῆς εἶναι ἀρκετὰ περίεργος. Πρὸ χρόνων ἀμνημονεύτων ἔζη εἰς μικρὸν τι χωρίον, παρὰ τὴν λίμνην Ταί-χό

κείμενον, ζεύγος γηραλέον, ἔχον θυγατέρα διευθύνουσαν αὐτὴν τὰ τοῦ οἴκου· Ἡμέραν τινα ὑπῆγε νὰ πλύνῃ εἰς τὸν ποταμὸν, ὅτε βλέπει δύο ῥοδάκινα πλέοντα εἰς τοῦ διαυγοῦς ὕδατος τὴν ἐπιφάνειαν· τὰ παίρνει καὶ παρατηρεῖ ὅτι ἦσαν κολλημένα τὸ ἐν μετὰ τοῦ ἄλλου. Τὸ παράδοξον ἦτον ὅτι οὐ μόνον ὁμοίαζον μὲ τῆς Ἑδῆμ τὸν καρπὸν, ἀλλὰ καὶ εἶχον ὁσμὴν καθ' ὑπερβολὴν εὐώδη. Ἡ νεᾶνις δὲν ἐδυνήθη ν' ἀνθέξῃ εἰς τὸν πειρασμόν· ἠθέλησε νὰ γευθῇ αὐτῶν. Πλὴν μόλις τὰ ἐπλησίασεν εἰς τὰ χεῖλη αὐτῆς καὶ, χωρὶς νὰ ἐννοήσῃ πῶς, εἰσέδυσαν εἰς τὸ στόμα τῆς. Ἰὰ κατέπιε.

Παρήλθον μῆνές τινες καὶ οἱ γονεῖς παρετήρησαν ὅτι τὸ σχῆμα τοῦ σώματος τῆς θυγατρὸς των ἤρχισε νὰ μεταβάλληται καὶ νὰ ἐξογκοῦται μὲ τρόπον παράδοξον. Συνέλαβον ἄλλον εἶδους ὑπονοίας καὶ ἀμέσως τὴν ἀπέπεμψαν. Ἡ νεᾶνις, μὲ τὸ ἄλγος εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὴν ἀπελπισίαν εἰς τὴν ψυχὴν, ἀπελθοῦσα ἐρρίφθη εἰς φρέαρ πλησίον τοῦ χωρίου Ἰάγγ-Τζάγγ εὐρισκόμενον· καταπεσοῦσα δ' ἐν αὐτῷ, ἔτεκε παρευθὺς δύο λευκοὺς δράκοντας, ἀνυψώσαντας αὐτὴν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὅπου ἤδη μένει καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἐξασκεῖ τὴν ἐπὶ τῆς γῆς δύναμιν αὐτῆς.

Δυστυχῶς καὶ αἱ πρὸς τὴν Θεὰν ταύτην ἐπικλήσεις εἰς οὐδὲν κατέληξαν ἀποτέλεσμα. Τὴν ἔστησαν ἀντικρὺ τοῦ δράκοντος, ὅπως οἱ δύο, συνεννοούμενοι, προκαλέσωσι τὴν περιπόθητον ἀτμοσφαιρικὴν μεταβολὴν. Πλὴν καὶ πάλιν οὔτε εἰς σταλαγμός. Ὁ λαὸς περιῆλθεν εἰς τοσαύτην ἀπελπισίαν, ὥστε ἤρχισε προσφέρων ἑαυτὸν ὡς θυσίαν εἰς τοὺς Θεοὺς καὶ τοὺς Μανδαρίνους. Ἐδιπλασιάσθησαν τοῦ ὄρυζιου καὶ ἄλλων ἀπολύτως ἀναγκαίων ζωοτροφιῶν αἱ τιμαὶ, καὶ πείνη σχεδὸν ἤρχισεν ἐπαπειλοῦσα τὴν χώραν, ὅτε ὁμῆροι ἐπὶ τινὰς ἡμέρας καταπεσόντες ἐδρόσισαν τὴν γῆν. Ἐνῶ δὲ τοιαῦτα συνέβαινον εἰς τὸ μεσημβρινόν τῆς χώρας μέρος, τὸ βόρειον κατεκλύζετο ὑπὸ ὑετῶν ἀκαταπαύστων· τοσοῦτον, ὥστε πολλῶν μερῶν οἱ κάτοικοι κατέρυγον εἰς τὰ ὄρη, ὅπως σωθῶσιν ἐκ τοῦ γενικοῦ σχεδὸν κατακλυσμοῦ.

B.